

РЕШЕНИЕ

№ 1237

гр. София, 12.01.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 37 състав, в
публично заседание на 02.12.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Адриан Янев

при участието на секретаря Кристина Алексиева, като разгледа дело номер **10340** по описа за **2025** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 – чл. 178 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК), вр. чл. 68 от Закона за Министерство на вътрешните работи (ЗМВР), вр. чл. 21, ал. 1 от Наредба за реда за извършване и снемане на полицейска регистрация. Образувано е по жалба на В. К. Н. срещу Заповед № 3286з-4216/17.10.2025 г. на директора на Главна дирекция „Национална полиция“ в МВР.

Излагат се съображения за реабилитация на жалбоподателя, което налага снемането на полицейските регистрации. Излага съображения, че е отпаднала необходимостта от обработване на личните данни на жалбоподателя за целите на предотвратяването, разследването, разкриването или наказателното преследване или изпълнението на наказанията. Позовава се на съдебна практика на СЕС. Претендират се разноски.

Ответната страна - директорът на Главна дирекция „Национална полиция“ в МВР изразява становище за неоснователност на жалбата. Поддържа, че срокът за съхранение на данните от полицейската регистрация трябва да е подходящ, поради което наличието на реабилитация не е самостоятелно основание за снемане на полицейската регистрация. Данните били необходими за установяване на връзка между различни разкрити престъпления и извършването на превенция на деяния, опасни за обществото. Позовава се на Директива (ЕС) 2016/680 на Европейския парламент и Съвета и Решение от 30.01.2024 г. по дело № C-118/2022 г. на СЕС.

Сдът, след като обсъди релевираните с жалбата основания, прецени становищата на страните и събраните по делото доказателства, намира за установено следното от фактическа страна:

Производството е образувано по молба рег. № 34500-7744/25.07.2025 г. на В. К. Н., адресирана до ОДМВР – С. и министъра на вътрешните работи, с която е поискано снемането на следните

полицейски регистрации: рег. № 1394/16.05.2008 г., извършена от РУ – З. за деяние по чл. 343б НК; рег. № 1498/26.02.2010 г., извършена от РУ – З. за деяние по чл. 194 НК и рег. № 1581/21.06.2011 г., извършена от РУ – З. за деяние по чл. 194 НК.

В искането се твърди за настъпила реабилитация, поради което е отпаднала необходимостта за продължаващо обработване на личните данни от полицейската регистрация и това налага тяхното заличаване.

Към искането е приложено свидетелство за съдимост за В. К. Н., издадено на 21.07.2025 г., в което е отразено, че лицето не е осъждано.

Директорът на ОДМВР – С. е извършил проверка по административната преписка, за което са отправени искания до Бюрото за съдимост при РС – Златоград и РС – Смолян за издаване на справка за съдимост на В. К. Н..

По преписката е налична Справка за съдимост за В. К. Н., издадена от Бюрото за съдимост при РС – Смолян, в която е отразено, че лицето е осъждано, както следва:

1. Със споразумение № 119/06.06.2003 г. по НОХД № 144/2002 г. на РС – Златоград, влязло в сила на 06.06.2003 г., за извършено на 08.04.2002 г. престъпление по чл. 197, т. 3, вр. чл. 195, ал. 1, т. 4 и т. 5, вр. чл. 194, ал. 1 НК. Отражена е реабилитация по право.

2. С присъда № 84/21.05.2008 г. по НОХД № 66/2008 г. на РС – Златоград, влязла в сила на 28.05.2008 г., за извършено на 10.05.2008 г. престъпление по чл. 343б НК. Отражена е реабилитация по чл. 88а НК, считано от 18.07.2025 г.

3. С присъда № 86/13.04.2010 г. по НОХД № 38/2010 г. на РС – Златоград, влязла в сила на 28.04.2010 г., за извършено на 28.12.2009 г. престъпление по чл. 197, т.1, вр. чл. 194, ал. 1 НК. Отражена е реабилитация по чл. 88а НК, считано от 18.07.2025 г.

4. Със споразумение по протоколно определение № 175/02.09.2011 г. по НОХД № 87/2011 г. на РС – Златоград, влязло в сила на 02.09.2011 г., за извършени престъпления на 29.04.2011 г. по чл. чл. 197, т.1, вр. чл. 194, ал. 1 НК и на 14.05.2011 г. по 346б НК. Отражена е реабилитация по чл. 88а НК, считано от 18.07.2025 г.

По преписката са приложени преписи от горепосочените съдебни актове, а именно присъда № 84/21.05.2008 г. по НОХД № 66/2008 г. на РС – Златоград, присъда № 86/13.04.2010 г. по НОХД № 38/2010 г. на РС – Златоград и протоколно определение № 175/02.09.2011 г. по НОХД № 87/2011 г. на РС – Златоград.

С писмо № 345000-8144/04.08.2025 г. на директорът на ОДМВР – С. е поискано предоставяне на информация по следните досъдебни производства:

- бързо производство № 72/10.05.2008 г. по описа на РУ – З., пр. пр. №[ЕИК] на РП – С., водено за престъпление по чл. 194, ал. 1 НК;

- досъдебно производство № 270/28.12.2009 г. по описа на РУ – З., пр. пр. №[ЕИК] на РП – С., водено за престъпление по чл. 194, ал. 1 НК;

- досъдебно производство № 76/29.04.2011 г. по описа на РУ – З., пр. пр. №[ЕИК] на РП – С., водено за престъпление по чл. 194, ал. 1 НК.

С писмо изх. № 1815/05.09.2025 г. на РП – С. е отговорено на искането за предоставяне на информация във връзка водени досъдебни производства срещу В. Н.. Отражено е, че във връзка с бързо производство № 72/2008 г. е внесен обвинителен акт и е постановена осъдителна присъда № 84/2008 г. по НОХД 66/2008 г. на РС – Златоград. По повод досъдебно производство № 270/2009 г. е внесен обвинителен акт и е постановена осъдителна присъда № 86/2010 г. по НОХД 38/2010 г. на РС – Златоград. По повод досъдебно производство № 76/2011 г. е внесен обвинителен акт и е сключено споразумение по чл. 384 НПК с протоколно определение № 175/2011 г. по НОХД № 87/2011 г. на РС – Златоград. Допълнително е посочено за издадена

заповед за задържане № 717/15.07.2023 г. от 04РУ-СДВР спрямо жалбоподателя, която е по повод хулиганска проява.

Налична е Справка от Сектор ДФСД, в която е отразено обработването на данни за В. К. Н. в автоматизирани информационни фондове на МВР.

По преписката е налице Предложение № 345р-13422/16.09.2025 г. на директора на ОДМВР – С., с което се предлага на се откаже снемане на полицейски регистрации рег. № 1394/16.05.2008 г., № 1498/26.02.2010 г. и № 1581/21.06.2011 г.

По преписката е приложена Заповед № 8121з-267/10.03.2015 г. на министъра на вътрешните работи, с която на основание чл. 68, ал. 6, вр. чл. 29, ал. 1 и чл. 33, т. 9 ЗМВР са оправомощени директорът и заместник – директорите на Главна дирекция „Национална полиция“ да издават заповеди за снемане или отказ за снемане на полицейска регистрация.

Последвало е издаване на оспорената Заповед № 3286з-4216/17.10.2025 г. на директора на Главна дирекция „Национална полиция“ в МВР, с която на основание чл. 68, ал. 6 ЗМВР и чл. 21, ал. 1 от Наредба за реда за извършване и снемане на полицейска регистрация е отказано снемането на полицейски регистрации рег. № 1394/16.05.2008 г., рег. № 1498/26.02.2010 г. и рег. № 1581/21.06.2011 г., и трите по описа на РУ – З. към ОДМВР – С., извършени на В. К. Н..

В мотивите на заповедта е отразено, че В. К. Н. има извършени три полицейски регистрации по смисъла на чл. 68 ЗМВР, както следва: 1. Рег. № 1394/16.05.2008 г. по описа на РУ – З. за деяние по чл. 343б НК по бързо производство № 72/2008 г.; 2. Рег. № 1498/26.02.2010 г. по описа на РУ – З. за деяние по чл. 194 НК по досъдебно производство № 270/2009г.; 3. Рег. № 1581/21.06.2011г. по описа на РУ – З. за деяние по чл. 194 НК по досъдебно производство № 76/2011 г.

По повод полицейска регистрация рег. № 1394/16.05.2008 г. по описа на РУ – З. за извършено деяние по чл. 343б НК, е внесен обвинителен акт в съда. Последвало е постановяване на осъдителна присъда № 84/21.05.2008 г. по НОХД № 66/2008 г. на РС – Златоград, с която В. К. Н. е признат за виновен за извършено престъпление по чл. 343б НК, като е наложено наказание лишаване от свобода за срок от 4 месеца, чието изтърпяване е отложено с изпитателен срок от 3 години.

По повод полицейска регистрация рег. № 1498/26.02.2010 г. по описа на РУ – З. за извършено деяние по чл. 194 НК, е внесен обвинителен акт в съда. Последвало е постановяване на осъдителна присъда № 86/13.04.2010 г. по НОХД № 38/2010 г. на РС – Златоград, с която В. К. Н. е признат за виновен за извършено престъпление по чл. 197, т. 1, вр. чл. 194, ал. 1 НК, като е наложено наказание пробация със следните пробационни мерки: „задължителна регистрация по настоящ адрес“ – за срок от 24 м. с периодичност два пъти седмично; „задължителни периодични срещи с пробационен служител“ – за срок от 24 месеца и „безвъзмезден труд в полза на обществото“ от 100 часа годишно за две поредни години.

По повод полицейска регистрация рег. № 1581/21.06.2011г. по описа на РУ – З. за деяние по чл. 194 НК, е внесен обвинителен акт в съда. Последвало е сключване и одобрение на споразумение по протоколно определение № 175/02.09.2011 г. по НОХД № 87/2011 г. на РС – Златоград, с което В. К. Н. е признат за виновен за извършени престъпления на 29.04.2011 г. по чл. чл. 197, т.1, вр. чл. 194, ал. 1 НК и на 14.05.2011 г. по 346б НК, като е определено наказание лишаване от свобода по всяко от тях.

Органът е приел, че осъждането на лицето с влязла в сила присъда и настъпилата, респ. постановена реабилитация не са сред основанията по чл. 68, ал. 6 ЗМВР за снемане на полицейска регистрация.

Изложени са мотиви, че В. К. Н. е признат за виновен за тежки умишлени престъпления от общ характер, а настъпилата реабилитация не следва да се приема за индиция, че жалбоподателят

представлява по – малък риск от гледна точка на целите за противодействие на престъпността и спазването на обществения ред. Допълнително са изложени съображения и за наличието на друга осъдителна присъда, а именно по НОХД № 144/2002 г. по описа на РС – Златоград за извършване на престъпление против собствеността.

Според органа е налице необходимост правоохранителните органи да разполагат със специфичните данни за лицето, събрани чрез способа на полицейската регистрация, включително при извършване на тяхната оперативно – издирвателна дейност по чл. 8, ал. 1 ЗМВР. Данните са необходими за установяване на връзки между различни разкрито престъпления и извършване на превенция на деяния, опасни за обществото, включително тежки престъпления против личността. В подкрепа на тези доводи се сочат съображение 27 от Директива (ЕС) 2016/680 на Европейския парламент и Съвета и съображения по т. 55, 61, 66, 67 и 68 от Решение на ЕС по дело № C-118/2022 г. на СЕС.

При така установените факти, съдът достига до следните правни изводи:

Първоначално жалбата е насочена срещу мълчалив отказ по молба рег. № 34500-7744/25.07.2025 г. за снемане полицейската регистрация на В. К. Н., тъй като исканият акт не е издаден в срока по чл. 57, ал. 1 АПК (до 08.08.2025 г.). Впоследствие след подаване на жалбата е последвало издаване на изричен отказ, а именно Заповед № 32863-4216/17.10.2025 г. на директора на Главна дирекция „Национална полиция“ в МВР. В тази връзка с молба от 10.11.2025 г. е направено искане жалбата да се счита за подадена срещу обсъжданата заповед. В случая органът не се произнесъл своевременно, но мълчаливият отказ е бил последван от изричен такъв, което е допустимо, тъй като не се преклудира възможността органът да се произнесе по искането, с което е сезиран. Издаденият със закъснение акт е действителен и подлежи на обжалване на общо основание, а ако е била подадена жалба срещу мълчаливия отказ, тя трябва да се приеме като жалба срещу изричния отказ. В този смисъл т. 8 от от Постановление № 4/22.09.1976 г. по гр.д. № 3/1976 г. на Пленума на Върховния съд.

Жалбата е подадена срещу подлежащ на оспорване индивидуален административен акт, от активно легитимирано лице, адресат на акта, поради което е процесуално допустима.

Разгледана по същество, жалбата е неоснователна.

Според чл. 146, вр. чл. 168 АПК съдът следва да провери актът издаден ли е от компетентен орган и в предписаната от закона форма, спазени ли са материалноправните и процесуалноправните разпоредби и съобразен ли е актът с целта на закона.

Атакуваната заповед е издадена от компетентен орган - директора на Главна дирекция „Национална полиция“ в МВР, което се установява със Заповед № 81213-267/10.03.2015 г., с която министърът на вътрешните работи е делегирал на директора на Главна дирекция „Национална полиция“ в МВР правомощията да издава отказ за снемане на полицейска регистрация, каквато възможност е предвидена в чл. чл. 68, ал. 6 ЗМВР и чл. 21, ал. 1 от Наредба за реда за извършване и снемане на полицейска регистрация.

Актът е надлежно мотивиран от фактическа и правна страна, като отговаря по форма на общите правила по чл. 59, ал. 2 АПК. Налице са ясни мотиви и разпоредителна част, от които може да се направи извод какви са причините за постановяване на отказа.

Заповедта е издадена при спазване на административнопроизводствени правила. Всички релевантните по случая факти са правилно установени. Извършена е служебна проверка по преписката по смисъла на чл. 19, ал. 4, т. 1 от Наредба за реда за извършване и снемане на полицейска регистрация, доколкото е изискана информация от съответното бюро за съдимост и прокуратура. Налице е предложено на помощния орган по смисъла на чл. 19, ал. 4, т. 2 от Наредба за реда за извършване и снемане на полицейска регистрация, с което на органа е предложено да се

откаже снемането на полицейската регистрация.

Заповедта е издадена при правилно приложение на материалния закон.

Предпоставките за снемане на полицейска регистрация са регламентирани изчерпателно в разпоредбата на чл. 68, ал. 6 ЗМВР, а именно: 1. регистрацията е извършена в нарушение на закона; 2. наказателното производство е прекратено с изключение на случаите по чл. 24, ал. 3 НПК; 3. наказателното производство е приключило с влязла в сила оправдателна присъда; 4. лицето е освободено от наказателна отговорност и му е наложено административно наказание; 5. лицето е починало, като в този случай искането може да бъде направено от неговите наследници. В процесния случай безспорно се установява по делото, че по отношение на жалбоподателя нито едно от цитираните законови основания не е налице.

В случая никоя от предпоставките по чл. 68, ал. 6 ЗМВР не е налице, което налага извод, че не са налице условията за снемане на полицейската регистрация.

По отношение на обстоятелството, че жалбоподателят е реабилитиран, следва да се има предвид, че съгласно чл. 85, ал. 1 НК реабилитацията заличава осъждането и отменя за в бъдеще последиците, които законите свързват със самото осъждане, освен ако в някое отношение със закон е установено противното. Целта на реабилитацията, като институт на наказателното право и целта на полицейската регистрация, като правен институт на административното право, са различни, поради което настъпването на реабилитация не е основание за снемане на полицейска регистрация. Това е така, защото полицейската регистрация е последица не от осъждането на лицето с влязла в сила присъда, а от факта на извършването на деянието. Същността на полицейската регистрация е вид обработване на лични данни на лицата, която се осъществява при условията на ЗМВР и без съгласието им. Полицейската регистрация помага на полицейските органи да извършват дейностите, посочени в чл. 67 ЗМВР, като данните от нея се използват само за предотвратяване и разкриване на престъпления или за дейности, свързани със защитата на националната сигурност и обществения ред. С оглед на това, разпоредбата на чл. 68, ал. 6 ЗМВР е специална, като това обуславя, както приоритета на тази разпоредба пред общите разпоредби, регламентиращи обработката на лични данни, така и невъзможността да бъде извършено снемане на полицейска регистрация на основания, различни от сочените в цитираната норма. По тези съображения наличието на реабилитация не следва да се разглежда като задължително и самостоятелно условие за снемане полицейска регистрация, а следва да се извърши допълнителна преценка, каквато е извършена от органа, което е изпълнение на разясненията, дадени в Решение на ЕС по дело № C-118/2022г. на СЕС.

В чл. 68, ал. 6 ЗМВР няма основание за изтриване на лични данни от полицейския регистър в хипотезата на влязла в сила присъда и последвала реабилитация, поради което тези данни се съхраняват в съответния регистър и могат да бъдат обработвани от имащите достъп до тях органи без никакви ограничения във времето. В Решение на ЕС по дело № C-118/2022г. на СЕС е дадено разяснение, че е задължително администраторът на лични данни, съхраняващ лични данни на осъдено с влязла в сила присъда за умишлено престъпление от общ характер лице, за целите на предотвратяването, разследването, разкриването или наказателното преследване на престъпления или изпълнението на наказания, да извършва периодична проверка дали това съхранение все още е необходимо. В този смисъл настъпилата реабилитация не води задължително до снемане на полицейската регистрация, а е само индиция, че субектът на данни представлява по-малък риск. Това налага произнасянето на административния орган по заявлението за издаване на акта по чл. 68, ал. 6 ЗМВР следва да бъде обусловено от извършена в хода на административното производство проверка за необходимост от съхранение на личните данни в информационните масиви на МВР към момента на подаване на искането. Проверката трябва да обхваща събиране и

анализ на информацията относно личността на заявителя. Релевантни в тази насока са данни, които включват естеството и тежестта на престъплението, за което лицето е осъдено с влязла в сила присъда, контекста, в който е извършено това престъпление, евентуалната му връзка с други течащи производства, миналото или профила на осъденото лице, както и други особени обстоятелства, които са известни на органа относими към това лице, включително по отношение съществена необходимост от превенция на деяния, опасни за обществото. Целта на проверката е съпоставка на важността на преследваната от закона цел, свързана със събирането и обработката на лични данни за лицата, осъдени за извършени престъпления от общ характер, във всеки конкретен случай и спрямо всяко конкретно лице (субект на данни) и тежестта на ограничението за упражняване на съответни права, вкл. правото на изтриване/заличаване на съхраняваната за лицето информация.

В случая административният орган е извършил проверка и е преценил баланса между обществения интерес, който изисква правоохранителните органи да разполагат със специфични данни за лицето, събрани чрез способа на полицейската регистрация и правото на субекта на данни на изтриване на съхраняваните данни. В тази връзка органът се е позовал за извършени от жалбоподателя три тежки умишлени престъпления от общ характер през 2010 г. и 2011 г. (кражби и противозаконно проникне в чуждо моторно превозно средство без съгласието на собственика), като допълнително се е позовал и на извършена кражба през 2002 г. Именно тези обстоятелства според органа налага да се продължи съхранението на данни, получени от полицейска регистрация, за да се осигури превенция от извършването на други престъпления. Според настоящия състав е налице пропорционалност между важността на преследваните цели по чл. 67 ЗМВР и тежестта на ограничението за упражняването на правото за изтриване на данни. Вярно, че липсват установени от органа срокове за тяхното изтриване или периодичен преглед, но от датата (18.07.2025 г.) на реабилитацията по всяко деяние, за които са налице трите полицейски регистрации (настъпилата реабилитацията по право за деяние от 2002 г. не е по повод процесните полицейски регистрации) до подаване на молбата - 25.07.2025 г. е изминала едва 1 седмица. Следва да се отбележи, че преценката на срока не следва да се извършва от момента на извършване на деянието, а от момента на реабилитацията, тъй като от този момент лицето се счита за неосъждано и следва да се извърши преценка за необходимостта за продължаване за запазване на полицейската регистрация. От друга страна не се касае за изолирано деяние, а за извършени няколко (престъпления против собствеността и престъпление против транспорта, свързан с проникване в чуждо МПС), което води до извод за утвърдени трайни престъпни навици и склонност за извършване на престъпления. Вярно, че след 2011 г. не е ангажирана на наказателна отговорност, но не може да се отмине факта за издадена заповед за задържане през 2023 г. по повод хулиганска проява на жалбоподателя. Касае се за твърде кратък период (1 седмица) от реабилитацията до подаване на молбата за образуване на административното производство, който не обосновава необходимост от изтриване на данните за жалбоподателя, доколкото направените полицейски регистрации са свързани с профила на жалбоподателя като извършител на няколко деяние, т. е. личността на жалбоподателя е рискова за обществото по отношение противодействието на престъпността и опазване на обществения ред. В този смисъл запазването на полицейската регистрация е необходимо за изпълнение на целите по чл. 67 ЗМВР. По горните съображения се прави извод за неоснователност на жалбата и като такава следва да се отхвърли.

По разностките:

С оглед изхода на делото и на основание чл. 143, ал. 3 АПК ответната страна има право на разноски, които са 200 лева (102,26 евро) за юрисконсултско възнаграждение, което е

минималният размер, съответстващ на чл. 24 от Наредбата за заплащане на правната помощ, вр. чл. 37 ЗПрП.

По изложените съображения, съдът

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на В. К. Н. срещу Заповед № 3286з-4216/17.10.2025 г. на директора на Главна дирекция „Национална полиция“ в МВР.

ОСЪЖДА В. К. Н. да заплати на Главна дирекция „Национална полиция“ в МВР сумата в размер на 102,26 евро, представляваща направени по делото разноски.

Решението подлежи на обжалване пред Върховен административен съд в 14 – дневен срок от съобщаването му на страните.

Съдия: